

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 3. marta spriedumu lietā T-387/07 Portugāle/Komisija 2011. gada 23. maijā iesniedza Portugāles Republika

(Lieta C-246/11 P)

(2011/C 219/14)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes, S. Rodrigues un A. Gattini)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

Portugāles Republika lūdz Tiesu:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-387/07 un tādēļ:

— nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Eiropas Savienības Vispārējā tiesā, lai tā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu un atbilstoši pirmajā instancē izvirzīto prasījumu pamatojumam izvērtētu prasību atcelt 2007. gada 31. jūlija Lēmuma C(2007) 3772 ⁽¹⁾ 1. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus un apelācijas sūdzības iesniedzējai radušos izdevumus.

Pakārtoti tā lūdz Tiesu saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantu un Tiesas Reglamenta 113. pantu atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-387/07 un lietu izspriest ar galīgu spriedumu, apmierinot Portugāles Republikas pirmajā instancē izteiktos prasījumus, un tādējādi:

— saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu un atbilstoši pirmajā instancē izvirzīto prasījumu pamatojumam atcelt Lēmuma C(2007) 3772 1. pantu; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus un apelācijas sūdzības iesniedzējai radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lēmums C(2007) 3772 tieši skarot Portugāles Republiku un ar tā pamatojumu esot pārkāpts tiesiskuma, samērīguma, tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības princips, jo VSVIA (vispārējo subsīdiju vietējā ieguldījuma atbalstīšanas) lēmuma izpilde esot bijusi atbilstoša tam piemērojamajam tiesiskajam regulējumam,

kas noteikts konkrēti Eiropas Komisijas (EK) un Caixa Geral de Depósitos (CGD) starpā noslēgtajā vienošanās.

Tādējādi Portugāles Republika iesniedz šo pārsūdzību, pamato-damās uz Savienības tiesību pārkāpumu šādu iemeslu dēļ:

I. pamatojuma nenorādīšana vai nepareizs pamatojums;

II. izdevumu veikšanas attaisnotība un Regulas (EK) Nr. 4253/88 ⁽²⁾ 21. panta 1. punkta un vienošanās pārkāpums.

⁽¹⁾ Komisijas 2007. gada 31. jūlija Lēmums C(2007) 3772 par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) atbalsta samazināšanu, kas saistīts ar vispārējo subsīdiju vietējā ieguldījuma Portugālē atbalstīšanai saskaņā ar Komisijas 1995. gada 28. jūlija Lēmumu C(95) 1769.
⁽²⁾ Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz struktūrfondu, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV L 374, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. maijā iesniedza Verwaltungsgerichtshof (Austrija) — Murat Dereci, Vishaka Heiml, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduike un Dragica Stevic/Bundesminister für Inneres

(Lieta C-256/11)

(2011/C 219/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Murat Dereci, Vishaka Heiml, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduike un Dragica Stevic

Atbildētājs: Bundesminister für Inneres

Prejudiciālie jautājumi

1) a) Vai LESD 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj dalībvalstīm liegt trešās valsts valstspiederīgajam, kura laulātais un mazgadīgie bērni ir Savienības pilsoņi, uzturēšanās tiesības laulātā un bērnu dzīvesvietas dalībvalstī, kuras valstspiederīgie viņi ir, pat tad, ja šie Savienības pilsoņi iztikas ziņā nav atkarīgi no trešās valsts valstspiederīgā? (Piezīme — prasītājs Dereci)